

บทที่ 4

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการ พิสูจน์สมมติฐาน ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทั้งหมด 8 ข้อ จึง ขอนำผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้ มาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 : ปัจจัยด้านรายได้และภาระหนี้สินของครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาเข้ามาทำงาน

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างภรรยาที่เข้ามาทำงาน จำนวน 10 ราย พบว่า ภรรยาที่เข้ามาทำงาน และสามีกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่ค่อนข้างที่คินเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้มีการย้าย ถิ่นน้อยและมีภูมิตำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จึงมีรายได้น้อยค่อนข้างต่ำ และไม่สามารถเพิ่มรายได้ อย่าง รวดเร็วได้ สามีมักจะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เช่น รับจ้างก่อสร้าง รับจ้างขนของ ซึ่งรายได้จาก การทำงานประเภทนี้ไม่มากนักและเมื่อได้เงินมาแล้วก็มีได้นำมาให้ภรรยาและบุตรใช้กลับเอาไปใช้ ส่วนตัว นำไปเล่นการพนัน กินเหล้า จนกลายเป็นหนี้สินเกิดขึ้น ผูกพันมาถึงภรรยาที่จะต้องทำงาน เพื่อหาเงินเลี้ยงดูบุตรแทนสามี และบ่อยครั้งที่ต้องให้สามีอีกด้ว แม้ว่าภรรยาที่เข้ามาทำงานจะรู้สึกไม่ พอใจหรือรู้สึกอึดอัดอันดันใจก็ต้องทนอยู่ในสภาวะจำยอม การที่ภรรยาที่เข้ามาทำงานต้องรับภาระเป็นผู้หา รายได้มาเลี้ยงครอบครัวซึ่ง เมื่อรายจ่ายของครอบครัวมากกว่ารายได้และเป็นรายจ่ายที่เกิดจากการที่ สามีเสียการพนัน หนี้ค่าสุรา หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเจ็บป่วยของบุตร หรือสมาชิกในครอบครัว การมีภาระอุปการะเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวที่มีเป็นจำนวนมาก ทำให้ภรรยาต้องคิดร่นรอนขวนขวาย ที่จะหาเงินมาเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ โดยการกู้ยืมเงินจากญาติพี่น้อง บิคาบารคา หรือกู้จากสหกรณ์ที่ เป็นสมาชิกอยู่ และค่อย ๆ ผ่อนใช้พร้อมดอกเบี้ย จากลักษณะของอาชีพซึ่งเป็นอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน รับจ้างทำงานทั่วไป ที่มีรายได้ไม่แน่นอนประกอบกับ ภาระหนี้สินที่สามีเป็นผู้ก่อไว้เรื่อย ๆ แม้ว่าจะไม่ต่อเนื่องกันแต่ก็ไม่สิ้นสุด เมื่อประกอบกับเหตุอื่น ๆ อีกแล้วเป็นแรงผลักดันให้ภรรยา เข้ามาทำงานได้

จากข้อมูลที่ได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่เข้ามาทำงาน ผู้มีรายได้น้อย มีภาระหนี้สินที่เกิด จากสามีเรื่อง สุรา การพนัน และสามีไม่ช่วยทำงาน ทำให้ภรรยาต้องรับภาระในการหาเลี้ยงครอบครัว แต่เพียงผู้เดียวตลอดระยะเวลาที่ยาวนานกว่า 10 ปี

จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านรายได้และภาระหนี้สินของครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ ภรรยาเข้ามาทำงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 : การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่ให้เกิด เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาสามี

ผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานพัฒนาการของมนุษย์และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่มีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ถึงสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและบุตร บิดามารดาเป็นผู้ทำหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่แรกเกิด เด็กทารกไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ต้องพึ่งพาบิดามารดาในทุก ๆ ด้าน เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดา จึงมีลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความไม่เท่าเทียมกันในอำนาจ บิดามารดามีอำนาจมากกว่า ทำให้เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ตัวแบบบทบาทจากบิดามารดามากกว่าเรียนรู้จากบุคคลอื่น เด็กมีความใกล้ชิดกับบิดามารดาจะมีความผูกพันทางอารมณ์กับบิดามารดามากกว่าบุคคลอื่น จึงเรียนรู้พฤติกรรมจากตัวแบบบทบาทของบิดามารดามากกว่าบุคคลอื่น แม้ว่าเมื่อเด็กเติบโต ในเวลาต่อมา จะไม่ได้รับการเสริมแรงจากบิดามารดาเป็นเวลานาน แต่สิ่งที่เรียนรู้ในวัยเด็กจะยังอยู่

จากทฤษฎีการเรียนรู้ตั้งสมมติฐานว่าความรุนแรงเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ ครอบครัวเป็นสถานที่แห่งแรกที่บุคคลได้เรียนรู้วิธีการจัดการกับความตึงเครียด วิกฤตการณ์และความคับข้องใจต่าง ๆ และในบางครั้งครอบครัวก็เป็นสถานที่แห่งแรกที่บุคคลมีประสบการณ์ด้านความรุนแรง ซึ่งนอกจากบุคคลได้เรียนรู้ถึงพฤติกรรมความรุนแรง ยังได้เรียนรู้ถึงการตัดสินใจที่จะใช้ความรุนแรงอีกด้วย ผู้ที่มีประสบการณ์ความรุนแรงทั้งประสบการณ์ในฐานะผู้ถูกกระทำรุนแรงและประสบการณ์ในฐานะผู้สังเกตการณ์ความรุนแรงตั้งแต่วัยเด็กจะเรียนรู้บรรทัดฐานที่ยอมรับการใช้ความรุนแรงและตัวแบบบทบาทที่ใช้ความรุนแรง เมื่อเกิดความขัดแย้งกับคู่สมรสก็จะเลียนแบบพฤติกรรมโดยใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการในการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ความรุนแรงของเด็ก จากการเรียนรู้เห็นเหตุการณ์ที่บิดามารดาทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายกัน เด็กจะซึมซับพฤติกรรมเหล่านั้นและยึดถือตัวแบบบทบาทการใช้ความรุนแรงของบิดามารดา และเลียนแบบตัวแบบ บทบาทที่บิดามารดาใช้ความรุนแรงต่อกันเมื่อเกิดความขัดแย้งกับคู่สมรส

ครอบครัวที่บิดามารดาลงโทษบุตรทางร่างกาย เช่น การตี หรือครอบครัวที่บิดามารดาทำร้ายร่างกายกันอยู่เสมอ จะทำให้เด็กเติบโตเป็นสามีหรือภรรยาที่ใช้ความรุนแรง การใช้ความรุนแรงจึงมีลักษณะของการส่งผ่านจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง เมื่อเด็กถูกลงโทษด้วยการใช้ความรุนแรงทำให้มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวและมีทัศนคติที่ยอมรับการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา เมื่อเด็กเห็นบิดามารดาใช้ความรุนแรงต่อกันก็จะเลียนแบบด้วยการใช้ความรุนแรงกับคู่สมรสของคนต่อเนื่องกัน

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่ฆ่าสามี ปรากฏว่า ครอบครัวยังให้
 กำนินคของภรรยาที่ฆ่าสามีส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้ความรุนแรงในการยุติปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว ซึ่ง
 ทำให้ภรรยาที่ฆ่าสามีกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีโอกาสได้รับรู้ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น จึงตั้งเป็น
 ข้อสังเกตได้ว่า การที่ภรรยาที่ฆ่าสามีไม่เคยรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมาก่อน เมื่อ
 มาประสบกับความรุนแรงในครอบครัวของตนเอง จึงแก้ไขปัญหาคับด้วยการฆ่าสามี ซึ่งกรณีนี้ หาก
 ภรรยาที่ฆ่าสามี เคยประสบกับความรุนแรงในครอบครัวมาจนเกิดการเรียนรู้ อาจไม่ตัดสินใจฆ่าสามี

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ครอบครัวยังให้กำนินคของภรรยาที่ฆ่าสามีส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้ความ
 รุนแรงในการยุติปัญหาหากกลุ่มตัวอย่างจึงไม่อาจรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรง และเรียนรู้ที่จะนำมาใช้
 กับความรุนแรงในครอบครัวของตนเองที่เกิดขึ้น

**สมมติฐานข้อที่ 3 : การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเอง เป็นแรงผลักดัน
 ให้ภรรยาฆ่าสามี**

ผลการวิจัย พบว่า ระดับความรุนแรงในครอบครัวจะสูงที่สุดต่อเมื่อภรรยาไม่อ่านาง
 เหนือกว่าในด้านการตัดสินใจ การที่สามีเป็นผู้นำในครอบครัวเป็นภาวะปกติในสังคมแต่ ครอบ
 ครัวที่ภรรยาเป็นผู้นำจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อสามีขาดแคลนทรัพยากร (Resources) เช่น รายได้ สถานะภาพ
 ทางเศรษฐกิจและสังคม และบุคลิกภาพส่วนตัวในการเป็นผู้นำครอบครัว ในครอบครัวที่ภรรยาเป็น
 ผู้มีอิทธิพลในครอบครัว สามีผู้ขาดแคลนทรัพยากรอื่น ๆ จึงมักใช้ความรุนแรง เพื่อแสดงให้เห็นถึง
 อำนาจตามบทบาทและความคาดหวังทางสังคม ถ้าเมื่อใดที่ภรรยาไม่พยายามเป็นผู้นำครอบครัว หรือ
 มีอำนาจเหนือสามี ภรรยาก็จะไม่พบกับความรุนแรง สามีจะกระทำรุนแรงก็ต่อเมื่อขาดทรัพยากรและ
 ภรรยาจะถูกกระทำรุนแรงก็เพราะเธอพยายามลดอำนาจของสามีในครอบครัวลง ซึ่งทฤษฎีการ
 เลือกรูปแบบมีเหตุผล อธิบายว่า บุคคลจะทำร้ายสมาชิกในครอบครัวเพราะเขาสามารถที่จะทำได้ และ
 บุคคลจะใช้ความรุนแรง ถ้าต้นทุนของการใช้ความรุนแรงไม่สูงกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ

ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาในครอบครัวเดี่ยว มีลักษณะของความสัมพันธ์ที่เป็น
 ไปโดยไม่มีใครใจแต่รอกอยู่ด้วย สังคมคาดหวังให้บุคคลที่แต่งงานกันต้องอยู่ด้วยกันจนกระทั่งตาย
 จากกัน และยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้สามีภรรยาต้องอยู่ด้วยกัน เช่น การตอบสนองทางด้าน
 อารมณ์ ด้านทรัพย์สินและกฎหมาย ดังนั้นเมื่อเกิดความขัดแย้งหรือความไม่พอใจกันขึ้น การแก้
 ปัญหาโดยการใช้กำลังจึงทำได้ยาก การใช้ความรุนแรงในครอบครัว เป็นที่ขอมรับของสังคม การ
 ใช้กำลังทางร่างกายกับสมาชิกในครอบครัวเป็นสิ่งที่ยังคงยอมให้กระทำได้ ทั้งในแง่ของกฎหมาย
 และความเป็นจริง ถึงแม้ว่าการใช้กำลังในลักษณะเดียวกับผู้อื่นที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวจะถือว่า

เป็นการฝึกคิดธรรมหรือฝึกกฎหมาย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดที่สุด คือ สิทธิของพ่อแม่ในการเขี่ยคนติดยา และสังคมยังยอมให้คู่สมรสใช้กำลังต่อกันได้ ถึงแม้ว่าสิทธิดังกล่าวจะไม่ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจน การแยกจากครอบครัวเดิมไปสู่ลักษณะครอบครัวเดี่ยว เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่เป็นเกราะป้องกันมิให้สาธารณชนมองเห็นการกระทำรุนแรงในครอบครัว สภาพครอบครัวเดี่ยวยังมีปัญหาเกี่ยวกับความกดดันหรือความขุ่นขากต่าง ๆ และเนื่องจากแต่ละครอบครัวไม่มีทรัพยากรเพียงพอที่จะจัดการต่อความขุ่นขากที่เกิดขึ้นในครอบครัว การกระทำรุนแรงจึงมีแนวโน้มที่จะปรากฏมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย พบว่า สามิไทยมิได้เลือกใช้ความรุนแรงเพื่อแสดงอำนาจของคนเพียงอย่างเดียว แต่ใช้ความรุนแรงกับภรรยาด้วยความรู้ดีกว่าภรรยาเป็นทรัพย์สินส่วนตัว เป็นสิ่งระบอบอารมณ์ การที่ภรรยาเป็นผู้มีอิทธิพลในครอบครัว สามิเป็นผู้ขาดแคลนทรัพยากรอื่น ๆ จึงมักใช้กำลังกายหรือการทำร้ายร่างกายเข้าข่มขู่ เพื่อแสดงให้เห็นถึงอำนาจตามบทบาทและความคาดหวังของสังคม

จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามิผู้ที่รับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มาโดยตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของคนเองนี้ จึงเป็นแรงผลักดันให้นำสามิ

สมมติฐานข้อที่ 4 : การที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกาย เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามิ

ผลการวิจัยพบว่า การทำร้ายร่างกายในที่นี้นั้น หมายถึง การกระทำทุกรูปแบบตั้งแต่ระดับต่ำสุด ได้แก่ การถ่มน้ำลายใส่ การหอก การกัด การดบหน้า ขว้างปาสิ่งของไปจนถึงการใช้กำลังขั้นรุนแรง เช่น การบีบคอ การชกคอกและการทำร้ายด้วยอาวุธ ซึ่งการเริ่มต้นของการที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกาย จะเกิดในช่วงระยะเวลาหลังจากที่สามิดั้งแต่ช่วง 1 ปีแรกหลังจากแต่งงาน อาจเป็นเวลานานถึง 3 - 6 ปี ปัญหาการทำร้ายร่างกายภรรยาที่มีแนวโน้มจะกลายเป็นปัญหาที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อสังคมในระยะยาวได้ จากการศึกษาเรื่อง ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของ พรทิพย์ เพชรสุขศิริ ในปี 2534 พบว่า ร้อยละ 34.7 ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ร้อยละ 4.8 บาดเจ็บถึงขั้นต้องส่งโรงพยาบาล ร้อยละ 18.5 บาดเจ็บสาหัส ร้อยละ 6.5 บาดเจ็บถึงขั้นตลบ และร้อยละ 2.0 ถึงขั้นตาย ร้อยละ 16.9 เสียสุขภาพจิตชัดเจน ร้อยละ 6.5 หวาดกลัวขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การที่ภรรยาต้องตกเป็นที่ระบอบอารมณ์ของสามิ นอกจากจะทำให้สามิข่มขู่ เพิ่มความรุนแรงขึ้นแล้ว ในทางกลับกัน เมื่อภรรยาไม่อาจทนกับสภาพความกดดันต่อไปได้ อาจต่อสู้ป้องกันตนเองโดยทำร้ายสามิจนถึงแก่ชีวิต นอกจากนั้น ผลกระทบต่อสังคมในระยะยาวที่ตามมา คือ เด็กในครอบครัวที่พ่อแม่ใช้ความรุนแรงต่อกันจะเรียนรู้และซึมซับความรุนแรงนี้ โดยกระบวนการอบรม

และขัดเคืองทางสังคม การที่เด็กชาย พบเห็นพ่อทำร้ายทุบตีแม่เสมอ ทำให้เด็กมีความเห็นต่อการใช้ความรุนแรงด้วยการทุบตีภรรยาตนเองในอนาคตว่าเป็นเรื่องปกติ หรือเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้กับผู้หญิงอีกด้วย

การดำเนินการเพื่อให้ความช่วยเหลือในกรณีการถูกทำร้ายร่างกายของภรรยา เป็นปัญหาการดำเนินการที่ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมักจะไม่ได้ใส่ใจต่อการร้องทุกข์ของภรรยา เพราะมองว่าเป็นปัญหาภายในครอบครัวและเจ้าหน้าที่หลายรายมีความเห็นว่า สามีมีสิทธิอันชอบธรรมในการที่จะตีภรรยาของตน ภรรยาจึงมักไม่แจ้งความดำเนินคดีกับสามี และมักไม่ค่อยเปิดเผยเรื่องราวเหล่านี้ต่อผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่ถูกทำร้ายอยู่เป็นประจำและอาจตอบได้ด้วยการทำร้ายร่างกายสามีหรือป้องกันตัวเอง จนกระทั่งกลายเป็นการทำให้สามีได้รับบาดเจ็บหรือนำสามีในที่สุด ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์การทำร้ายร่างกายภรรยาคือการยอมรับของสังคมต่อพฤติกรรมดังกล่าว การทำร้ายภรรยาได้รับความเห็นชอบมานานนับทศวรรษ ทั้งที่ปรากฏในวรรณกรรม เรื่องเล่า นิยายปรัมปรา ที่เป็นการถ่ายทอดค่านิยมผ่านทางวัฒนธรรมและที่ปรากฏเป็นคิ้วบทกฎหมาย ตัวอย่างเช่น ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ครอบครัวมาตราที่ 1516 ในเหตุแห่งการฟ้องหย่าข้อ 3 จะระบุไว้ “สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมานร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาท หรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่งทั้งนี้ฐานเป็นการร้ายแรงให้ฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้” แม้กฎหมายจะตราไว้ชัดเจน แต่อาจเป็นเพราะความคิดความเชื่อในสังคม ทำให้แนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดการฟ้องร้องในกรณีการทำร้ายร่างกายภรรยาจะต้องมีผลถึงขนาดร้ายแรง หากไม่ร้ายแรงศาลจะไม่พิพากษาให้หย่าขาด เนื่องจากการอยู่กันด้วยกันระหว่างสามีภรรยาได้รับการยอมรับจากสังคมว่า ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้างทั้งในทางกายและวาจาบุคคลในสังคมมักถือเป็นเรื่องธรรมดา ดังจะเห็นได้จากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1648/2525 “โจทก์ จ้างตย ทะเถาะทุบตีกันเพราะจำเลยหึงโจทก์ เป็นเรื่องที่ต่างทำร้ายซึ่งกันและกัน หาใช่จ้างตยทำร้ายร่างกายโจทก์ อันเป็นการร้ายแรงที่จะเป็นเหตุหย่าได้ไม่”

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย พบว่า มีภรรยาที่นำสามี นำสามีทันทีที่ถูกทำร้ายร่างกาย และไม่ได้เข้าไปในทันทีที่ถูกทำร้ายร่างกายครั้งแรก แต่ได้นำสามีเนื่องจากถูกสามีทำร้ายร่างกายในโอกาสต่อมา

จึงสรุปได้ว่า การที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกายเป็นแรงผลักดันให้นำสามี

ตามมติฐานข้อที่ 5 : การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ผลการวิจัย พบว่า การทำร้ายจิตใจ หมายถึง การกระทำด้วยการใช้วาจา เช่น การพูดคุกคาม การพูดเหยียดหยามสามีมีพฤติกรรมที่ทำให้ภรรยาเกิดความกลัว ความหวาดระแวง ความกังวล ความรู้สึกที่ตกต่ำ ความไม่สบายใจ ความรู้สึกผิดหรือรู้สึกว่าภรรยาเป็นต้นเหตุ ของความผิดทั้งหลายการใช้ความกดดันทางอารมณ์ ได้แก่ การพูดขู่ว่าจะทำร้าย จะฆ่าภรรยา ฆ่าลูก หรือบุคคลอันเป็นที่รัก การใช้คำพูดหยาบคาย การควบคุมการใช้ชีวิตประจำวันการทำลายข้าวของ การทำร้ายสัตว์เลี้ยงซึ่งเป็นการกระทำที่ส่งผลโดยตรงต่อจิตใจ เป็นการทำให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือกว่า บังคับภรรยาให้อำนาจในลักษณะของตนกรณีการเกิดการหึงหวง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามีในทันทีที่ถูกทำร้ายจิตใจที่เกิดจากกรณีหึงหวง กระทำการฆ่าทั้งโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และฆ่าโดยไม่ได้คิดล่วงหน้ามาก่อน และภรรยาที่ฆ่าสามีถูกทำร้ายจิตใจ มาเป็นระยะเวลาอันนานเป็นเหตุสะสมทีละเล็กทีละน้อย บ่อยครั้งมากขึ้น พอกพูนเพิ่มขึ้น จนเป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกแค้นใจ เจ็บใจ และเมื่อความโกรธแค้นถึงที่สุด จึงฆ่าสามี ทั้งนี้เป็นไปตามการศึกษาของประภัสตรา ดันติวัฒนา (2535) เรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดต่อชีวิตและร่างกายในทัณฑสถานหญิง สาเหตุที่ผู้ต้องขังฆ่าหรือทำร้ายสามี คือ การหึงหวง และ จากการศึกษาของจารุวรรณ ศรีเมืองวัฒนา (2536) เรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายของผู้ต้องขังหญิง ในทัณฑสถานหญิง กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุการกระทำความผิดส่วนใหญ่เกิดจากการบันดาลโทสะ การถูกข่มเหงรังแก คูหามีเหยียดหยาม และความคับแค้นใจที่มีต่อผู้เลี้ยงหาหรือเหยื่อ โดยจะกระทำผิดเพียงคนเดียว การกระทำผิดเกิดขึ้นภายในที่พักอาศัยแถวกลางคืน ใช้ปืนเป็นอาวุธ และไม่ได้ไตร่ตรองไว้ก่อน

จึงสรุปได้ว่า การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจ เป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี

ตามมติฐานข้อที่ 6 : การที่ภรรยาถูกข่มเหงทางเพศ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

จากการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ทางเพศนั้น ถือเป็นองค์ประกอบที่นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อชีวิตสมรส เพราะการปรับตัวทางเพศและการปรับตัวในชีวิตสมรสเป็นของคู่กัน โดยคู่สมรสที่มีการปรับตัวทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ จะมีการปรับตัวในชีวิตสมรสด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพด้วย หากมีความขัดแย้งในด้านอื่น ๆ แล้วจะนำไปสู่ความตึงเครียดและการปฏิปักษ์ ความสัมพันธ์ทางเพศย่อมได้รับผลกระทบกระเทือนไปด้วย ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีการถูกข่มเหงทางเพศของภรรยาที่ฆ่าสามีนั้น พบว่าเป็นสิ่งที่กระทำ

ได้ยาก โดยเฉพาะการศึกษาจากฝ่ายภรรยา เนื่องจากหญิงไทยโดยมากจะถือว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาเปิดเผย กรณีนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงปัจจัยความสัมพันธ์ทางเพศทั่วไปซึ่งจะสามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ถึงภาวะการถูกข่มเหงได้ เช่น ความพึงพอใจที่ได้รับ หรือการช่วยให้ตนเองได้รับความสุขทางเพศ ความผิดปกติของสามีในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น นอกจากนี้ ภรรยาที่นำสามีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าภรรยาจะต้องเป็นฝ่ายให้กับสามีทุกอย่างรวมทั้งความสุขทางเพศด้วย ส่วนใหญ่จึงยอมทนอยู่ในสภาพของความไม่พึงพอใจและฝืนใจกับความรู้สึกของตนเอง โดยไม่มีทางออกให้กับตนเอง ดังที่แมคคินนอน (McKinnon, 1982 อ้างถึงใน โชติมา กาญจนกุล, 2540: 37) ชี้ให้เห็นว่าโลกของประสบการณ์ของผู้หญิงเป็นโลกที่อยู่ภายใต้คำสั่งการของผู้ชาย และการให้คุณค่าของผู้ชายในกระบวนการเหล่านี้ผู้หญิงเป็นเพียงผู้ถูกกระทำ ผู้หญิงจะหันจากเงื่อนไขเหล่านี้ต่อเมื่อเป็นอิสระจากระบวนการผลิตซ้ำทางชีวภาพทั้งหลาย เช่น การให้กำเนิดเด็ก และบทบาทการเลี้ยงดูเด็ก โดยนัยนี้คำว่า "เพศ" (Sex) จึงมีความหมาย 2 นัย คือ เพศ หมายถึง ความแตกต่างทางชีวภาพ (Sex as gender : Biological difference) และเพศ หมายถึง เพศนิยมอันเป็นผลมาจากการขัดเกลาทางสังคม (Sex as gender : Biological socialization) กระบวนการรับรู้เรื่องเพศตามการขัดเกลาของสังคมมีผลทำให้ผู้หญิงยอมรับว่าตนเองมีค่าเป็นเพียงวัตถุทางเพศที่เกิดอุปถัมภ์ขึ้นสำหรับผู้ชาย ซึ่งลักษณะเหล่านี้อาจทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์อันเกิดจากความกดดันทางเพศได้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามี ปฏิเสธเรื่องการถูกข่มเหงทางเพศ และภรรยาที่นำสามี ไม่ตอบคำถามเลขแต่ยืนยันว่า ความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีเป็นไปในลักษณะปกติ

จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามีไม่ได้นำสามีจากแรงผลักดัน จากการที่ถูกข่มเหงทางเพศ

สมมติฐานข้อที่ 7 : ค่านิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามี เป็นแรงผลักดันให้ภรรยานำสามี

ผลการวิจัย พบว่า แนวคิดของภรรยาที่นำสามีที่เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีนั้น ถือว่าผู้ชายเป็นใหญ่ สถานภาพของผู้ชายคือเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นพ่อ มีบทบาท ในการทำงานหนักเลี้ยงครอบครัว เป็นหลักสำคัญของครอบครัว ให้การเลี้ยงดูบุตร อบรมสั่งสอน ให้การศึกษา แก่บุตร ยานาจรการเป็นผู้นำเป็นของสามี สังคมได้คาดหวังลักษณะของความเป็นชายว่า ได้แก่ ความมีกบิณ เข้มแข็ง อดทนฉลาด กล้าหาญและเป็นผู้นำ บทบาทของผู้หญิงเป็นภรรยา เป็นแม่บทบาทความเป็นสามีภรรยา ในสังคมปัจจุบันถือว่า สามีภรรยา มีศักดิ์และสิทธิ์

เท่าเทียม มีความเสมอภาคกัน แต่สังคมก็ยังคงคาดหวังให้ผู้หญิงมีความเป็นหญิง คือ มีลักษณะอ่อนหวาน บอบบาง รักความสวยงาม เรียบร้อยเชื่อฟังและเป็นผู้ตามที่ดี เกือบจะถูก ดูดบ้านและช่วยทำงานหาเลี้ยงครอบครัว พฤติกรรมความประพฤติกของผู้เป็นสามีนั้น หากเมื่องบไป เมื่อผู้หารายได้หลักของครอบครัวเป็นฝ่ายภรรยา ที่จะต้องทำงานหาเงินแทนสามี ซึ่งไม่ค่อยทำงานหาเงิน ไม่ช่วยเลี้ยงดูถูก คงปล่อยให้ภรรยารับภาระเลี้ยงดูจากแต่ผู้เดียว งานบ้านอันได้แก่ การดูแลทำความสะอาดอาคารบ้านเรือน การหุงหาอาหารการกิน สามีก็ไม่เคยช่วยทำเลย โคซอ้างว่า เป็นงานของผู้หญิง ไม่ใช่่งานของผู้ชาย เมื่อขอเงินจากภรรยาไปกินเหล้าและ/หรือเล่นการพนันแล้วไม่ได้ เพราะภรรยาไม่ให้หรือไม่มี ก็จะทำร้าย ทบตีภรรยา บางครั้งก็จะทำร้ายถูกหรือบิดามารดาของภรรยาอีกด้วย พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่บิบบคั้นจิตใจภรรยาที่น่าสามีมาก ไม่สามารถอดได้กลับในลักษณะรุนแรงได้ด้วยคำนิยาม ความเชื่อ ที่มีอยู่ว่าเป็นเรื่องในครอบครัว ที่จะต้องมีความอดทน เพื่อมิให้ครอบครัวแตกแยก เพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดมีขึ้น

จากการศึกษาทฤษฎีสตรีนิยม ของโคบาซและโคบาซ (Dobash and Dobash, 1979) พบว่า การที่ผู้หญิงกลายเป็นทรัพย์สินและอยู่ภายใต้อำนาจและการบังคับของผู้ชายมักเกิดขึ้นในโครงสร้างของครอบครัวแบบ พ่อเป็นใหญ่ โดยมีการสนับสนุนทางเศรษฐกิจและสถาบันทางการปกครอง รวมทั้งความคิด ความเชื่อ ในแต่ละสังคม การที่ภรรยาหาทางแก้ไขปัญหาด้วยการทอดทิ้งสามีอย่างถาวรเป็นการต่อสู้กับความรู้สึกหลายประการ ความหวาดกลัวในทางส่วนตัว การสูญเสียสถานภาพความรู้สึกทั้งรักทั้งชังสามี สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความคิดที่ฮิดคิดว่า การแต่งงานคือการลงทุนทั้งชีวิตของหญิง ถ้ามีการแตกร้างในครอบครัว ความผิดอย่างหนักจะเป็นของภรรยาและยิ่งกว่านั้นการที่ครอบครัวแตกแยกจะเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดสำหรับลูก ๆ ซึ่งความคิดเหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ดำเนินอยู่บ่อย ๆ จากกลุ่มเพื่อน ญาติ และตัวแทนทางสังคม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า สามีที่ประพฤติดนเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานหาเลี้ยงภรรยา เขาใจใส่ช่วยเหลือทำงานบ้าน ไม่เป็นผู้ที่คิดเหี้ย คิดการพนัน เป็นหลักสำคัญของครอบครัว ครอบครัวจึงสงบสุขเรียบร้อยดี ไม่ปรากฏว่ามีปัญหาหรือมีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัว และมีสามีของกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีสถานภาพของการเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีได้แสดงบทบาทของการเป็นสามีและการเป็นพ่อ ตามที่สังคมกำหนด จึงไม่เป็นไปตามแนวคิดความเชื่อ ของภรรยาที่น่าสามีกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งยังคงยึดมั่นระบบชายเป็นใหญ่ในครอบครัว

จึงสรุปได้ว่า คำนิยาม ความเชื่อ ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและบทบาทความเป็นใหญ่ของสามีเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาที่น่าสามี

สมมติฐานข้อที่ 8 : ความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ผลการวิจัย พบว่า การมองครอบครัวในเชิงอุดมการณ์ว่า ครอบครัวจะเป็นองค์กรทางสังคมที่เต็มไปด้วยสมาชิกในครอบครัวอย่างสมบูรณ์ คือ พ่อ แม่ ลูก การที่ขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไปจะทำให้ครอบครัวแตกแยก และเกิดปัญหาสังคมได้ ความคิดเช่นนี้ควรจะเปลี่ยนไป เช่นเดียวกับความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตการแต่งงานของผู้หญิง ไทยที่ว่า การแต่งงานเป็นการร่วมหุ้น เป็นการลงทุนด้วยชีวิตทั้งชีวิต การหย่าร้างถือเป็นบาปอย่างมหันต์ที่ต้องได้รับการประณามจากสังคม และความเชื่อประการสำคัญที่ควรจะเปลี่ยน ไปก็คือ ความเชื่อที่ว่ารูปแบบของความรุนแรงในครอบครัวเป็นแบบแผนปกติของชีวิตสมรส ความเชื่อต่าง ๆ ถ้วนแต่เป็นพันธนาการให้ภรรยาต้องยอมรับและทนอยู่ในภาวะถูกทุบตี ข่มเหงจากคนที่ตนรัก เมื่อใดที่มุมมองของสังคมเปลี่ยนไปว่าโครงสร้างของครอบครัวที่สมบูรณ์นั้น ถ้ามีพร้อมพ่อแม่ลูกก็จะเป็นเรื่องดี แต่ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โครงสร้างของครอบครัวแบบอื่น ๆ ก็น่าจะเป็นที่รับได้ในสังคมไทย และครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหาสังคมแต่ประการใด ความสงบ ความรarinเกิดขึ้นได้ในโครงสร้างครอบครัวทุกรูปแบบ และเมื่อใดที่ความเชื่อว่าชีวิตแต่งงานเป็นความสมบูรณ์แบบในชีวิตของผู้หญิงเปลี่ยน ไปเป็นการยอมรับว่าการหย่าร้างก็เป็นแบบแผนหนึ่งของชีวิตแต่งงาน และการที่ไม่สามารถประคับประคองชีวิตสมรสไว้ได้ เนื่องจากเหตุผลมากมายหลายประการที่มีได้ขึ้นอยู่กับความอดทนของภรรยาแต่เพียงประการเดียว และประการสำคัญภรรยาต้องได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักรู้ถึงสิทธิเหนือร่างกาย เพื่อให้เกิดความสำนึกว่า ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นทุกรูปแบบเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยการเปลี่ยนความเชื่อที่ว่า สามีภรรยาเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือสามีมีสิทธิอันชอบธรรมทุกประการ เหนือภรรยาหรือภรรยาเป็นทรัพย์สินของสามี เมื่อใดที่ความเชื่อเหล่านี้เปลี่ยนไป ความผิดหวังในชีวิตสมรส อาจได้รับการแก้ไข ได้ดีขึ้นกว่าที่จะปล่อยให้ครอบครัวเกิดเหตุการณ์วิกฤต

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจะประสบกับความผิดหวังในชีวิตสมรสที่เกิดจากสาเหตุคล้ายคลึงกัน และส่วนใหญ่ปฏิบัติธรรมที่จะ ไม่เลือกสามีคนนี้อีก

จึงสรุปได้ว่า ความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้นั้น ไม่สามารถแสดงออกมาในรูปแบบที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เช่น การถูกทำร้ายร่างกาย หรือการทิ้งหวง แต่ก็ยังเป็นมูลเหตุสะเทือนที่กลุ่มตัวอย่าง ภรรยาที่ฆ่าสามี ผู้ที่รู้สึกผิดหวังกับชีวิตสมรสของตนเอง นำมาซึ่งเหตุผลให้กับตนเองประการหนึ่งว่า สามีมีพฤติกรรมความประพฤติที่น่ามาซึ่งความผิดหวังและเป็นเหตุนำไปสู่ แรงผลักดันให้ฆ่าสามีได้ในที่สุด